

3. Стейн С., Бук Г. Преимущества EQ. Эмоциональный интеллект и ваши успехи / Стивен Дж. Стейн, Говард И. Бук. – Баланс Бизнес Букс, 2007. – 384 с.
4. Mayer J. D., Salovey P., & Caruso D. R. Emotional intelligence: New ability or eclectic traits? / J. D. Mayer, P. Salovey, & D. R. Caruso // American Psychologist, 63(6). – 2008. – P. 503–517.
5. Гоулман Д., Бояцис Р., Макки Э. Эмоциональное лидерство. Искусство управления людьми на основе эмоционального интеллекта / Дэниел Гоулман, Ричард Бояцис, Энни Макки. – М. : Альпина Паблицер. – 2012. – 301 с.
6. Petrides K. V., Pita R., & Kokkinaki F. The location of trait emotional intelligence in personality factor space / K. V. Petrides, Pita R. & Kokkinaki F. // British Journal of Psychology. – 2007. – P. 273-289.

Яремчук Л.О., студентка
Центральноукраїнський національний
технічний університет
м. Кропивницький

ЕФЕКТИВНЕ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ОПАЛЕННЯ, ЯК ОДИН З НАПРЯМКІВ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Енергетична незалежність держави – це рівень самостійності керівництва держави у формуванні та здійсненні політики, не залежної від зовнішнього і внутрішнього втручання та тиску, що виходять із сфери діяльності паливно-енергетичного комплексу. Цей рівень визначається станом готовності паливно-енергетичного комплексу держави щодо протистояння дестабілізуючій дії внутрішніх і зовнішніх чинників, що створюють загрозу незалежній політиці держави у сфері енергозабезпечення національного господарства (економіки та населення).

На сьогодні, на жаль, українська енергетика постає в очах українського суспільства здебільшого у негативному світлі та часто заполітизована. Багатьма питаннями з енергетичного поля спекулюють самі чиновники, тим самим ще більше загострюючи ситуацію. Споживачі не мають турбуватися, чи достатньо в країні вугілля та газу для опалення, це сфера відповідальності відповідних структур та уряду, який адмініструє ці питання.

Однією з головних проблем енергетичного сектору в Україні є опалення житлового сектору, де втрачається близько 60% енергії або 3млрд\$ щорічно. В 2015-2017 роках цю різницю фінансує Державний Бюджет за рахунок накопичення зовнішніх запозичень.

Із наближенням опалювального сезону зростає зацікавлення громадян ідеєю відключення від послуги централізованого опалення та гарячого водопостачання і переходу на індивідуальне, автономне. Адже індивідуальний тип опалення відкриває багато можливостей для споживача: по-перше, можна самостійно контролювати температуру повітря у приміщенні, по-друге, суттєво економити при оплаті комунальних послуг, по-третє, бути повністю незалежними від опалювального сезону. Ще однією безумовною перевагою автономного опалення є постійна та перебійна наявність гарячої води. Також використовуючи індивідуальний тип опалення власник самостійно вирішує якому виду палива надати перевагу, що на разі є дуже важливим моментом, оскільки вартість

імпортного газу постійно зростає, тому в цілях економії можна придбати твердопаливний котел, який працює за рахунок біопалива такого як деревина, пелети, брикети та ін.

Однак, не звертаючи увагу на прихильність народу до автономного опалення, державні органи влади наполягають на ефективності центрального виду опалення. Для того аби залучити більше прибічників влада схвалює нові закони та створює нові проекти, такі як, «Фонд енергоефективності» чи Програма «тепліх» кредитів для утеплення квартир, адже головним аргументом незадовільного теплопостачання за рахунок центрального типу опалення вважається недостатній рівень утеплення будівель. Проте головною проблемою ЦО є теплові мережі, а саме їх фізичний знос, висока аварійність тепло генеруючого обладнання та неефективне використання ресурсів, що призводить до значних втрат тепла.

Основні втрати тепла спричинені:

- ККД мережевих насосів, що забезпечують рух теплоносія по тепломережі;
- втратами тепла по довжині тепломережі (спосіб прокладання та ізоляція трубопроводів);
- гідравлічним налаштуванням тепломережі;
- аварійними та нештатними ситуаціями з втратою теплоносія.

Загальна величина втрат в мережах не повинна перевищувати 5-7%, а фактично може досягати 25%.

Для запобігання таких втрат необхідно здійснити реконструкцію або повну заміну існуючого обладнання, оскільки лише 29% тепломереж України мають задовільний стан, бо термін їх експлуатації менше 10 р. Однак, на жаль, на це потрібна велика сума грошей, якої наша влада на разі виділити не може.

Якщо звернути увагу на тарифи комунальних послуг ЦО, то можна побачити певні зміни, наприклад, централізоване постачання гарячої води за умови підключення рушникосушарок до систем гарячого водопостачання коштує 84,45грн/м³, що на 1,35 грн дорожче ніж тариф минулого опалювального періоду (за відсутності рушникосушарок – 78,08грн/м³, що зросла на 1,37 грн відповідно). Централізоване опалення для мешканців житлових будинків з будинковими та квартирними приладами обліку теплової енергії становить 1414,45грн/Гкал, що на 2,51 грн дешевше відносно попереднього періоду, а централізоване опалення для мешканців житлових будинків без будинкових та квартирних приладів обліку теплової енергії знизилось в ціні на 0,6грн і становить 32,91грн/м² на місяць протягом опалювального періоду.

Хоча раніше влада виступала противником автономного виду опалення цього року, а саме 9 листопада 2017 року, Верховна Рада дозволила відключатися від централізованого теплопостачання поквартирно, ускладнили цю систему низкою правил та вимог та найбільш не втішним залишається такий висновок, що встановлення автономного опалення в окремих квартирах багатоквартирних осель збільшує собівартість опалення для тих, що залишаються споживачами централізованого теплопостачання, адже коли вони не сплачують за послуги, що надаються до будинку, це відбивається на собівартості для решти споживачів, що мешкають поруч.

Якщо задатися питанням: що є більш вигідним для держави?, то мабуть ні для кого не стане секретом, що вигіднішим буде автономний вид опалення, адже

кожен споживач самостійно обирає обсяг використання ресурсу і самостійно за нього сплачує, в такому випадку не потрібно буде віддавати величезні суми заборгованостей за користування послугами деяких громадян з державного бюджету і не виникатиме причини для нових закордонних позик.

Комплексне вирішення проблем енергонезалежності – один із найбільш вірогідних для України шляхів успішного подолання економічної та енергетичної криз. Вирішення цієї проблеми дозволить нашій державі зменшити залежність її економіки від імпорту енергоресурсів, вивести з експлуатації низку генеруючих потужностей, провести технологічне переозброєння енергомістких галузей та структурну перебудову господарських комплексів, сформувати оптимальні рівні само енергозабезпечення регіонів та галузей, створити вітчизняну галузь із випуску та впровадження конкурентоспроможного енергозберігаючого обладнання, суттєво обмежити вплив техногенних чинників на навколишнє середовище, забезпечити соціально-побутові потреби людини.